

அவர் நடப்பிக்கும் அதிசயங்கள்

HIS WONDERS TO PERFORM

58-0112A

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல்,
ஜனவரி 12, 1958

லேன் டெக் உயர்நிலைப் பள்ளி,
சிகாகோ, இல்லினாய்ஸ், அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

அவர் நடப்பிக்கும் அதிசயங்கள் (58-0112A)

நன்றி, சகோதரர் ஜோசப்.

2 ஜெபத்திற்காக நாம் ஒரு நிமிடம் நமது தலைகளைத் தாழ்த்துவோம்.

3 ஆண்டவரே, இந்த மதிய வேளையில் உம்மிடம் வருவதற்கு எங்களுக்குக் கிடைத்த இந்த மாபெரும் சிலாக்கியத்திற்காக நாங்கள் மெய்யாகவே உமக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம், உம்மை எங்கள் பிதாவே என்று அழைக்கிறோம், உம்முடைய குமாரனால் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட உமது வார்த்தையில், நாங்கள் பிதாவினிடம் அவர் நாமத்தில் எதைக் கேட்டாலும், அது எங்களுக்கு அருளப்படும் என்பதை அறிந்திருக்கிறோம்.

அப்படியானால், ஆண்டவரே, நாங்கள் இரக்கத்தைக் கேட்கிறோம், எங்கள் பாவங்களுக்கும் எங்கள் மீறுதல்களுக்கும் மன்னிப்பைக் கேட்கிறோம், நோயுற்றவர்களுக்கு சுகத்தையும், துக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும், நம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கையையும் கேட்கிறோம். பிதாவே, இதை எங்களுக்கு அருளும். இயேசுவின் நாமத்தில் இதை நாங்கள் கேட்கிறோம். ஆமென்.

4 நீங்கள் அமரலாம். [சகோதரர் ஜோசப் மாட்சன்-போஸ் சகோதரர் பிரன்ஹாமிடம் பேசுகிறார்] (அது பரவாயில்லை.) இந்த மதிய வேளையில் சகோதரர் ஆஸ்போர்ன் வராதது எனக்கே சற்று ஏமாற்றமாக இருக்கிறது, ஆனாலும் எப்படியோ அவர் துல்சா, ஓக்லஹோமாவிற்கு மீண்டும் ஒரு அழைப்பின் பேரில் விரைவாகத் திரும்ப வேண்டும் என்று உணர்ந்தார்.

உங்களைப் போலவே நானும் சகோதரர் ஆஸ்போர்னுக்காகக் காத்திருந்தேன். அது என்னிடம் சொல்லப்பட்டவுடனே, நான் விரைந்து வந்து அவர் இடத்தை நிரப்ப

வேண்டியதாயிற்று. ஓ, என்னால் அவருடைய இடத்தை நிரப்ப முடியாது, ஆனால் அவருக்குப் பதிலாகப் பேச நான் இங்கு வந்துள்ளேன். எனவே, நேற்றிரவு நமது அருமையான சுகோதரருடன் நாம் கொண்ட சந்திப்பிற்காக நாங்கள் மிகவும் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

5 அந்த திரைப்படத் திரையிடலைப் பார்ப்பதற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன், ஏனென்றால் நீங்கள் அந்த நாடுகளுக்குச் செல்லும்போது நீங்கள் எதை எதிர்கொள்கிறீர்கள் என்பது குறித்த ஒருவிதமான கருத்தை அது மக்களுக்கு அளிக்கிறது.

இப்போது, அதைப் பார்ப்பது மிகவும் வேதனைக்குரியதாக இருந்தது, ஆனால் என் வார்த்தையை நீங்கள் நம்புவீர்களானால், இந்தியாவுடன் ஒப்பிடுகையில் ஆப்பிரிக்கா ஒரு சிறிய விஷயமே. எனவே நாம் எதை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

6 ஒரு நபர் மிஷனரி களங்களுக்குச் செல்லும்போது, வெறுமனே பார்வையிடுவதற்காக அல்லாமல், ஒரு மிஷனரியாகக் களங்களுக்குச் செல்லும்போது, அவர்கள் எதைச் சகிக்க வேண்டும், எதை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நீங்கள் அறிய மாட்டீர்கள். பெரிய நகரங்களைச் சுற்றி நீங்கள் அதைப் பார்க்க முடியாது, அவர்கள் வாழும் காடுகளுக்குள் நீங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்.

7 கடந்த முறை நான் அங்கு சென்றிருந்த போது, மிஷனரிகள் அனைவரும் நகரத்தைச் சுற்றியே இருப்பதையும், அழகான, பெரிய கார்களுடன் நல்ல உணவகங்களில் வாழ்வதையும், எப்போதாவது ஒருமுறை பழங்குடியினர் வசிக்கும் பகுதிகளுக்குச் சென்று அவர்கள் நடனமாடுவதைப் பார்த்துவிட்டு, சில துண்டுப் பிரசுரங்களை வழங்குவதையும் பார்த்தபோது, அது எனக்குக் கிட்டத்தட்ட சோர்வை ஏற்படுத்தியது;

அது டேவிட் லிவிங்ஸ்டோனின் மிஷனரி பணி அல்ல, இல்லவே இல்லை.

புறஜாதியினரின் வழிபாடு இன்னும் எங்கு இருக்கிறதோ, அங்கே மீண்டும் சென்று, அளவிட முடியாத கிறிஸ்துவின் ஐஸ்வர்யத்தைப் பிரசங்கிக்கவே நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

8 சகோதரர் ஆஸ்போர்ன் அந்த வகையானவர்களில் ஒருவர். அவர் நேராகக் களத்திற்குச் சென்று, கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தை ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டிராத மக்களுக்குக் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறார்.

எனவே மிஷனரி களங்களுக்குச் செல்வது என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றியும், கர்த்தராகிய இயேசுவுக்காகச் செல்வது என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றியும் இப்போது உங்களுக்குச் சில தெளிவுகள் கிடைத்திருப்பதைக் குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

9 இப்போது, நாம் சற்று தாமதமாகி விட்டோம், நான் அவர் இடத்தில் பேச வேண்டும் என்று கேள்விப்பட்டபோது, நான் அப்படியே கீழே இறங்குவதை உணர்ந்தேன், "ஓ, என் இறைவா!" என்று நினைத்தேன். சகோதரர் ஆஸ்போர்ன் வருவார் என்று

பார்வையாளர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் நான் வெளியே வர வேண்டியதாயிற்று.

என் மனதில் எதுவும் இல்லாததால், நான் உங்களுக்கு வாசித்து, சில நிமிடங்கள் அதைக் குறித்துப் பேச விரும்பும் ஒரு வேதப்பகுதியை நினைத்துக் கொண்டேன்.

10 மாலை ஆறு மணிக்குச் சிறுவர்கள் ஜெப அட்டைகளை வழங்குவார்கள் என்று சகோதரர் ஜோசப் சொல்வதை நான் கேட்டேன். பிறகு இன்றிரவு நிறைவு ஆராதனையில் அளவற்ற மிகுதியான காரியங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

11 இப்போது எக்காளம் வாசித்து, பாடி முடித்த அந்தச் சிறுவர்களுக்கும், இந்தச் சகோதரர் ஜான்சனுக்கும் நான் நன்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் எப்போதும் பார்வையாளர்களிடம் சொல்வதுண்டு, "நாம் மகிமைக்குச் செல்லும்போது நீங்கள் என்னைக் கண்டுபிடிக்க விரும்பினால், தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் அருகே ஜீவநதி எங்கே பாய்ந்தோடி வருகிறது என்பது உங்களுக்குத்

தெரியுமா? அங்கே வலதுபுறமாக ஒரு வளைவில் திரும்புங்கள்.

பின்னர் தேவ தூதர்களின் பாடற்குழு எப்பொழுதும் மலையின் மீது பாடிக்கொண்டிருக்கும், ஏனென்றால் அங்கே பகலும் இரவும் இல்லை, அந்த மலையின் மறுபக்கத்தில் ஒரு சிறிய செடி இருக்கும், நான் அதன் கீழ் அமர்ந்து, எப்பொழுதும் அதைக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்க விரும்புகிறேன்."

12 நான் நல்ல பாடல்களையும், ஓ, மற்றும் இசையையும் நேசிக்கிறேன். அந்த இளைஞன் இப்போது வாசித்து முடித்ததைப் போல, எக்காளம் எனக்கு மிகவும் பிடித்த வாத்தியங்களில் ஒன்றாகும். என் மகள்களும் எக்காளம் வாசிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், அவர்களில் ஒருத்தி பியானோ கற்றுக்கொள்கிறாள்.

ஜோசப்பைப் பற்றி எனக்குத் தெரியவில்லை, என்னால் முடியுமானால், அவர் ஒரு பிரசங்கியாக வர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நான் சற்று முன்பு

அவனை அழைத்தேன், ஆனால் அவன் மதிய வேளைக்கான தனது சிறிய உறக்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டான், மேலும் இன்றிரவு ஆராதனைக்காக அவர்கள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

13 இப்போது, கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் சிலவற்றைப் பேசுவதற்காக அல்லது குறைந்தபட்சம் அவற்றை வாசிப்பதற்காவது, இங்கே நாம் முடித்தவுடனே விரைவாகத் திரும்பி வாருங்கள். நிச்சயமாக, அவர் தமது ஆசீர்வாதங்களை அதனுடன் சேர்ப்பார்.

14 நான் புனித மத்தேயு நற்செய்தி, 2-ம் அதிகாரத்திலிருந்து வாசிக்க விரும்புகிறேன்:

ஏரோது ராஜாவின் நாட்களில் யூதேயாவிலுள்ள பெத்லகேமேலே இயேசு பிறந்தபொழுது, இதே, கிழக்கிலிருந்து... கிழக்கிலிருந்து சாஸ்திரிகள் எருசலேமுக்கு வந்து,

யூதர்களுக்கு ராஜாவாகப் பிறந்திருக்கிறவர் எங்கே? கிழக்கிலே அவருடைய நட்சத்திரத்தைக் கண்டு, அவரைப் பணிந்துகொள்ள வந்தோம் என்றார்கள்.

15 இது முற்றிலும் ஒரு விசித்திரமான மற்றும் தனித்துவமான வேதப்பகுதியாக இருக்கிறது, இது ஒரு கிறிஸ்துமஸ் வேதப்பகுதியைப் போலத் தோன்றுகிறது, ஆனால் வேதாகமத்தில் உள்ள அனைத்தும் தேவனுடைய வார்த்தையாகும், மேலும் தேவன் காரியங்களை விசித்திரமாகச் செய்கிறார்.

அவர் தமது அற்புதங்களைச் செய்ய, மர்மமான வழிகளில் கிரியை செய்கிறார். அதை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவர் தமது அற்புதங்களைச் செய்ய, மர்மமான வழிகளில் கிரியை செய்கிறார். ஓ, அதை நான் மிகவும் நேசிக்கிறேன். சில நேரங்களில் அதை விளக்கவே முடியாத அளவுக்கு அவர் எப்படி அப்படிச் செய்கிறார்!

16 மீண்டும் வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம், "தேவனில் அன்புகூருகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது." அநேக நேரங்களில், அவருடைய திருத்தத்தின் சவுக்கடி நம் மீது விழும்போது, அது எப்படி நன்மைக்காக நடக்கும் என்று நாம்

ஆச்சரியப்படுகிறோம், ஆனால் அதெல்லாம் முடிந்த பிறகு, நாம் திரும்பிப் பார்த்து, அதற்காக அவரைத் துதிக்கிறோம், ஏனென்றால் அவருக்குத் தெரியும், நமக்குத் தெரியாது.

அவருடைய வார்த்தைக்கும் அவருடைய சிட்சைக்கும் நாம் கீழ்ப்படிந்து செயல்படுகிறோம். நமக்குத் தேவைப்படாவிட்டால் அவர் ஒருபோதும் நம்மைச் சிட்சிக்க மாட்டார். சில நேரங்களில் நாம் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று நாம் நினைக்கலாம், ஆனால் அவருக்குத் தெரியும்... ஒருவேளை நாம் குற்றவாளிகளாக இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் எல்லாவற்றையும் நன்மையாக மாற்றுவதற்கு அதை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியும்.

17 உங்கள் வாழ்க்கையை அவருடைய கரங்களில் ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டு, "ஆண்டவரே, இதோ நான் இருக்கிறேன், இப்போது என்னைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும், என்னை வழிநடத்தும், உமக்குப்பிரியமான வழியில் என்னை நடத்தும்!" என்று சொல்வது எவ்வளவு அழகான ஒரு காரியம்! அதன் பிறகு முறுமுறுக்க வேண்டாம்,

பாதை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், எப்படியாயினும் அதிலேயே நிலைத்திருங்கள், தேவன் எல்லாவற்றையும் சரியாகச் செய்வார். "நீதிமானுடைய நடைகள் கர்த்தரால் உறுதிப்படும்." அந்த வேதவாக்கியம் உண்மையானது.

18 இப்போது, ஆரம்பத்தில் இயேசு யூதேயாவிலுள்ள பெத்லகேமில் பிறந்தபோது, அங்கே சில காரியங்கள் உள்ளன, அவற்றைச் சற்று நேரம் நான் ஆழமாகச் சிந்திக்க விரும்புகிறேன்: அவருடைய வருகை நெருங்கி வருவதை அறிந்திருக்க வேண்டிய அந்தக்காலத்து அறிஞர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இது எவ்வளவு மர்மமாக இருந்தது. மற்ற நாள் இரவு நாம் பேசிக்கொண்டிருந்ததைப் போலவே, காலத்தின் ஒவ்வொரு சந்திப்பிலும் இருப்பது போல, பெரிய காரியங்கள் குவிக்கப்படத் தொடங்கின.

19 பூமியில் பெரிய நியாயத்தீர்ப்புத் தாக்குவதற்குச் சற்று முன்பு, தேவன் எப்போதும் ஒரு இரக்கத்தின் தூதனை அனுப்புகிறார். நோவாவின் நாட்களில், லோத்தின் நாட்களில்,

இஸ்ரவேலர்களைக் கோசனுக்கு அழைப்
பதற்காக மோசே எகிப்துக்குள் சென்றார்,

கர்த்தராகிய இயேசுவின் அந்தப் பெரிய
வருகைக்குச் சற்று முன்பாக, தேவதூதர்கள்
தோன்றினார்கள், பூமியில் தீர்க்கதரிசிகள்
எழும்பினார்கள், பெரிய அடையாளங்களும்
அற்புதங்களும் நடந்தன, அவை பெரும்பான்
மையினரால் நம்பப்படவில்லை. ஆனால்
தேவன் அந்தக் காரியங்களைக் காண்பிக்க
நீதியுள்ளவராக இருக்கிறார்: நியாயத்தீர்ப்புக்கு
முன்பாக இரக்கம்.

20 இது வேறொரு காலகட்டத்தில் எப்படி
நடந்திருக்க முடியாது என்பதை நீங்கள்
கவனித்தால்... தேவன் தமது மாபெரும்,
ஞானமான ஆளுகையில், ஒவ்வொரு
சக்கரத்தையும் சரியான நேரத்தில்
செயல்படும்படி எப்படி நகர்த்துகிறார்!

சில நேரங்களில் அது நமக்கு விசுவாசத்தை
அளிக்கிறது. "ஓ, எல்லாமே தலைகீழாக
இருக்கிறது, வெளியேற வழியில்லை" என்று
நாம் நினைக்கும்போது, அப்படி நினைக்க

வேண்டாம், தேவன் தமது காலத் திட்டத்தின்படியே அது சரியாக நடக்கும்படிச் செய்கிறார்.

21 கர்த்தராகிய இயேசு பூமிக்கு வருவதற்கு முன்பாக இருந்த இந்தப் பெரிய கால கட்டத்தில், நிச்சயதார்த்தம் செய்யப்பட்ட ஜோசப் மற்றும் மரியாள் ஆகிய இந்தச் சிறிய இளஞ்ஜோடியின் வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒன்று நடந்தது, மரியாள் தாயாகப் போகிறாள் என்பதை ஜோசப் கண்டார்.

அவர் இந்தக் காரியங்களைக் குறித்துச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தபோது, கர்த்தருடைய தூதன் அவருக்குக் காணப்பட்டார். பாருங்கள், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்கள் செயல்படத் தொடங்கின. மேலும், "தாவீதின் குமாரனாகிய ஜோசப்பே, உன் மனைவியாகிய மரியாளைச் சேர்த்துக்கொள்ள ஐயப்பட வேண்டாம்:

அவளிடத்தில் உற்பத்தியா யிருக்கிறது பரிசுத்த ஆவியினால் உண்டானது" என்று

சொன்னார். ஜோசப் எப்படிப் புரிந்துகொண்டார், பின்னர் திருமணத்தை அப்படியே தொடர்ந்தார்.

22 அந்த நாட்களில் வேறொரு ராஜா இருந்திருந்தால், ஒருவேளை நல்ல மனம் கொண்ட ஒரு ராஜா இருந்திருந்தால், இது நடந்திருக்காது, ஆனால் அந்தத் கொலைகார, இரக்கமற்ற, இரத்தவெறி பிடித்த ஏரோதுதான் சிங்காசனத்தில் இருக்க வேண்டியிருந்தது, அது அப்படித்தான் நடக்க வேண்டியிருந்தது.

ரமாவிலே ஒரு சத்தம் கேட்கப்படும் என்றும், ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, அவர்கள் இல்லாதபடியால் ஆறுதலடைய மாட்டாள் என்றும் தீர்க்கதரிசி சொல்லியிருந்தார். மேலும் தீர்க்கதரிசி தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் சொன்னது நடந்தேற வேண்டியிருந்தது.

23 தேவனுடைய நித்திய வார்த்தையின் ஒவ்வொரு கட்டளையும் அவருடைய கால அட்டவணையின்படியே நடக்க வேண்டும் என்றால், கவலைப்பட வேண்டாம், இயேசு சரியான நேரத்தில் இங்கு வருவார், சபையும்

சரியான நேரத்தில் தயாராக இருக்கும். அது அப்படித்தான் நடக்க வேண்டும்.

24 அந்த நாட்களில் மக்கள் அனைவருக்கும் ஒருபோதும் வரிவிதிப்பு நடந்திருக்காது; வரி செலுத்த அவர்கள் தங்களின் சொந்த ஊர்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. இப்போது, மரியாள் எந்த நேரத்திலும் தாயாகலாம் என்ற நிலையில் இருந்தார், ஆனால் பெத்லகேம் வரையிலான அந்த நீண்ட பயணத்தை அவளால் செய்திருக்க முடியாது என்பது போலத் தோன்றியது.

நினைவில் கொள்ளுங்கள், அவள் செல்வதற்கு ஆம்புலன்ஸோ அல்லது ஒரு சிறந்த வாகனமோ அவளிடம் இல்லை, கடினமான பாதைகளில் அடிபட்டு, பாறைகளில் இடறிக்கொண்டு, ஒரு சிறிய கழுதையின் முதுகில் அவள் அமர்ந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது.

ஆனால் அது ராஜாவின் உத்தரவு, விதிவிலக்குகள் இல்லை, அவர்கள் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட

சிந்தனை என்னவென்றால்: அது யாருடைய உத்தரவாக இருந்தாலும், அது தேவனுடைய திட்டமாக இருந்தால், அது சரியாகவே நடந்தேறும், சரியாக வந்தே தீரும்.

25 மேலும் அங்கு மற்றொரு ஆபத்தும் இருந்தது, இந்தச் சிறிய கூட்டத்தினர், ஒரு இளைஞனும் அவனது புதிதாகத் திருமணமான சிறிய மனைவியும் சாலையில் சென்று கொண்டிருந்தனர், பரபாலைப் போல, அந்த நாட்களில் தேசத்தில் பல கொள்ளையர்கள் இருந்தனர்.

தாயாகப் போகும் ஒரு சிறிய பெண்ணுடன், ஒரு சிறிய கழுதையின் மீது அமர்ந்துகொண்டு, கையில் ஒரு சிறிய தடியுடன் நடந்து செல்லும் அந்தச் சிறிய மனிதரைப் பார்ப்பது, அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஒரு காட்சியாக இருந்திருக்கும், ஒரு கூட்டமான காட்டு மிராண்டித்தனமான, கொடிய மனிதர்கள் கீழே இறங்கி வந்து, அவளை அங்கிருந்து கீழே தள்ளிவிட்டு, தீமை செய்வதற்கு!

26 ஆனால் உங்களுக்குத் தெரியுமா, தேவன் வழியை நடத்திக்கொண்டிருந்தால், என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? உங்கள் இலக்கை அடையும் வரை தேவன் உங்களைப் பாதுகாப்பார். நீங்கள் கர்த்தருடன் நடக்கும் போது எந்த ஆபத்துகளும் இல்லை.

அந்த மனிதனுடனும் அந்தச் சிறிய கழுதையுடனும் பத்தாயிரம் தேவதூதர்கள் கொண்ட ஒரு சேனை அங்கே நடந்து சென்றது என்பதை நான் எளிதாக நம்புவேன். அவள் எவ்வளவு பாதுகாப்பாக இருக்க முடியுமோ அவ்வளவு பாதுகாப்பாக இருந்தாள்.

27 ஆனால் ஒருவேளை அவளுக்கு இந்தக் காரியங்கள் சிறிதும் தெரிந்திருக்க நியாய மில்லை. மேலும், இதெல்லாம் நடக்கப் போகிறது என்பது ஒருவேளை ஜோசப்புக்குச் சிறிதும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. ஆனால் நாம் எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை, நாம் விசுவாசத்தால் நம்பி, முன்னேறிச் செல்கிறோம். காலையில் விடிவெள்ளியை எப்படி ஒளிர்ச் செய்யப் போகிறார் என்பது போன்ற தமது எல்லாத்

திட்டங்களையும் தேவன் நமக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை, எப்படியாயினும் தொடர்ந்து முன்னேறுங்கள், தேவன் தம்முடையவர்களைப் பார்த்துக்கொள்வார்.

28 நீங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது, உங்களுக்காக ஜெபிக்கப்படும்போது, தேவன் எப்படி அந்தப் புற்றுநோயை நீக்குவார், முடங்கிப்போன அந்த அவயவத்தை தேவன் எப்படி நேராக்குவார் என்று நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, விசுவாசத்தில் முன்னேறிச் செல்லுங்கள், அதைப் பார்த்துக் கொள்வது தேவனுடைய பொறுப்பு. நீங்கள் கிறிஸ்துவை உங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டால் உங்கள் வேலையைத் தக்கவைத்துக் கொள்வீர்களா என்று நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, முதலாளி கோபப்படுவாரா, அல்லது உங்கள் அண்டை வீட்டார் உங்களைப் புறக்கணிப்பார்களா, அல்லது உங்களுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது என்று உங்கள் தாய் சொல்வாரா, அல்லது உங்கள் தந்தை உங்களை வீட்டை விட்டுத் துரத்திவிடுவாரா என்று நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, தொடர்ந்து

முன்னேறுங்கள், மற்ற காரியங்களைத் தேவன் பார்த்துக்கொள்வார்.

29 அந்தச் சிறிய கூட்டத்தினர் நகர்ந்து செல்வதை நான் பார்க்கும்போது, அது குளிர்ச்சியாக இருக்கும் என்பதால் அவர்கள் இரவில் பயணம் செய்திருக்க வேண்டும் என்றே தோன்றுகிறது. மேலும் இன்னொரு காரியம், அந்தப் பொக்கிஷத்தைச் சுமந்துகொண்டிருந்த அந்தச் சிறிய கழுதை இடறி விழுந்திருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? ஓ, உலகம் இதுவரை பெற்றிராத மாபெரும் பொக்கிஷம், அது ஒரு கழுதையின் முதுகில் வைக்கப்பட்டிருந்தது!

30 பல மில்லியன் கணக்கான டாலர்கள் செலவாகும் ஒரு பெரிய சபை உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று சில நேரங்களில் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள், ஆனால் தேவன் எங்கோ ஒரு சிறிய மிஷனுக்கு வரும்போது, சில நேரங்களில் அவர்களிடம் அந்தச் செய்தி இருக்கிறது. பெரிய, ஒளிரும் விளக்குகள் சூழ்ந்திருக்கும் காரியங்களை நாம் தேடுகிறோம், தேவன் எப்போதும் தாழ்மையிலேயே வாசம் செய்கிறார்.

31 இரவின் வழியாக அவர்கள் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம், ஏனென்றால் அது குளிர்ச்சியாக இருக்கும். அந்த நாட்களில் பாலஸ்தீன சூரியனின் நேரடிக் கதிர்கள் அந்தச் சிறிய பெண்ணின் மீது கடினமாக இருந்திருக்கும் என்று நாம் கற்பனை செய்கிறோம். அவர்கள் இரவில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது... அந்தப் பெரிய, நினைவு கூறத்தக்க இரவில், நேரம் சுமார் ஒன்பது அல்லது பத்து மணி ஆகிவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்தப் பயணம்... அவர்கள் பயணம் செய்த பாதை பெதலகேமுக்கு மேற்கே அமைந்துள்ளது, பெதலகேமுக்கு வெளியே ஒரு மைல் தொலைவில் உள்ள இந்தச் சாலையில் நின்றுகொண்டு, நீங்கள் ஒரு குன்றிலிருந்து கீழே வருவது போல வந்து, ஒரு வளைவில் திரும்பிப் பெதலகேமுக்குள் நுழைகிறீர்கள். அதே சிறிய சாலை இன்றும் அங்கு இருக்கிறது. நீங்கள் இந்த வளைவைத் திரும்பும்போதே, அங்கே ஒரு பெரிய பாறைக் குவியல் கிடக்கிறது.

32 இப்போது நமது கதையில் நாம் கற்பனை செய்து பார்ப்போம், இந்தத் தம்பதியினர் இந்தப் பாறையைக் கடந்து வரும்போது, ஜோசப் தனது கனிவோடு, "அன்பே, நாம் நகரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்" என்று சொல்கிறார். அவர் அவளை மெதுவாகத் தன் கைகளில் தூக்கி, பாறையின் பக்கவாட்டில் அமர வைக்கிறார், அவர்கள் குழந்தைப் பருவ நாட்களைப் பற்றியும், பெத்லகேமின் வீதிகளில் அவர்கள் எப்படி விளையாடுவார்கள் என்பதைப் பற்றியும் பேசத் தொடங்குகிறார்கள். ஜோசப் கூறுவதை என்னால் கேட்க முடிகிறது, "மரியாள், இதோ இங்குதான், என் அம்மா என்னிடம் பேசுவார்கள், என் தலைமுடியை ஒதுக்கிவிட்டு, பைபிளின் பெரிய கதைகளை எனக்குச் சொல்வார்கள்."

33 அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, மரியாள் நிமிர்ந்து பார்த்து, "ஜோசப், இன்றிரவு பெத்லகேமின் மீது நட்சத்திரங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் பிரகாசமாக இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது" என்று சொன்னாள். உங்களுக்குத் தெரியுமா, தேவன் ஏதோவொன்றைச் செய்யத்

தயாராக இருக்கும்போது, அங்கே ஒரு தனிச்சிறப்பு இருப்பதாகத் தோன்றுவது ஒரு விசித்திரமான காரியமாக இருக்கிறது.

34 மற்ற நாள் இரவு நான் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததைப் போல, நாங்கள் இந்தியாவுக்கு வந்திருந்தபோது, ஒரு செய்தியை, அல்லது செய்தித்தாளில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தோம், அது என்னிடம் நறுக்காக இருக்கிறது, அதாவது பெரிய நிலநடுக்கம் தாக்குவதற்கு முந்தைய நாள், மந்தை, ஆடுகள், மற்றும் கூரையின் குகைகளில் இருந்த சிறிய பறவைகள் அனைத்தும் வனாந்தரத்திற்குப் பறந்து சென்றன, ஆடுகளும் மந்தைகளும் வயலின் நடுவே சென்றன. அவற்றை மனிதர்கள் மூலமாகவோ அல்லது பொருள் ரீதியாகவோ அங்கிருந்து துரத்துவதற்கு எதுவும் இல்லை, ஆனால் தேவன் அவற்றைப் பாதுகாத்தார், மேலும் உள்ளூணர்வின் மூலம் அந்தப் பெரிய சுவர்கள் இடிந்து விழுவதற்கு முன்பு அவற்றிலிருந்து விலகிச் செல்லும்படி அவர் தமது மிருகங்களுக்கு உணர்த்தினார்.

35 வழக்கமாக, தேவன் ஏதோவொன்றைச் செய்ய ஆயத்தமாகும்போது, முழு பார்வையாளர்களும் ஆச்சரியத்தால் கட்டுண்டவர்களாகத் தோன்றுகிறார்கள். பின்லாந்தில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு தரிசனம், உங்களில் பலரிடம் அது இன்னும் உங்கள் பைபிளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது, இறந்த ஒரு சிறுவன் உயிரோடு எழுப்பப்படப் போகிறான் என்று அது சொல்லியிருந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நாங்கள் குவோபியோவில் இரும்புத் திரையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். நாங்கள் கீழே வந்தபோது, சுமார் முப்பது மிஷனரிகள் இருந்தனர், நான் சொன்னேன், "நான் மிகவும் விசித்திரமாக உணர்கிறேன், ஏதோ நடக்கப்போகிறது."

அவர்கள், "அது என்னவாக இருக்கும், சுகோதரர் பிரன்ஹாம்?" என்று கேட்டார்கள். என் புத்தகத்தில் நீங்கள் அதைப் படித்திருப்பீர்கள்.

நான் சொன்னேன், "எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் அவருடைய பரிசுத்தமான இருப்பு மிகவும் அருகில் இருப்பது போல்

தோன்றுகிறது." அந்த நேரத்தில்தான் அந்தச் சிறுவன் எங்களுக்குக் கீழே உள்ள சாலையில் இறந்துகொண்டிருந்தான்.

36 அரை மணி நேரம் அங்கே கிடந்த பிறகு, எங்களது சிறிய குழுவினர் கீழே வந்து அவனைக் கண்டார்கள், மக்களும் சுற்றி நின்றிருந்தார்கள், நகரத்தின் முக்கிய மனிதரும் இருந்தார், அவர் நமது தேசத்தின் மேயருக்குச் சமமானவர். அந்தச் சிறுவனைப் பார்ப்பதற்காக நான் நடந்து சென்றேன், பின்னர் திரும்பி வந்தேன், என் மகன் பில்லி பாலைப் பற்றி நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன், நான் வீட்டை விட்டு வெகுதூரம் வந்திருந்தேன், அது என் மகனாக இருந்திருந்தால் நான் எப்படி உணர்ந்திருப்பேன்? பண்ணைகளிலிருந்து வெளியே வந்து தங்கள் சிறிய செல்லப்பிள்ளை அங்கே இறந்து கிடப்பதைப் பார்க்கும்போது அந்தச் சிறிய தாயும் தந்தையும் எப்படி உணர்வார்கள்! ஒரு பெற்றோரால் மட்டுமே அந்த உணர்வைப் பெற முடியும். நான் மிகவும் மனமுடைந்து போனேன்.

37 அவர்கள் அவனுடைய முகத்திலிருந்த சிறிய கோட்டை விலக்கி என்னை அவனைப் பார்க்க அனுமதித்தார்கள், நான் அங்கிருந்து நடக்கத் தொடங்கினேன், ஏதோ நடந்தது, நான் மீண்டும் அந்தப் பையனைப் பார்க்கத் திரும்பினேன். அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த மேலாளர், அது அந்தத் தரிசனத்தின் உண்மையான விளக்கம் என்று நான் பார்த்தேன். அப்போதுதான் பரிசுத்த ஆவியானவர் அசையத் தொடங்கினார். அங்கு ஐந்நூறு பேருக்கு முன்பாக, தேவன் தமது வார்த்தையைக் காத்துக்கொள்கிறார் என்ற நிச்சயத்துடன், என்னால் உறுதியாக அவர்களிடம் சொல்ல முடிந்தது, "இது கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது: அந்தச் சிறுவன் அடுத்த ஐந்து நிமிடங்களில் உயிரோடு எழுந்து நிற்பான்." இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தேவன் தரிசனத்தில் காட்டிய அனைத்தும் அங்கே இருந்தன, உங்களில் பலர் இன்னும் அதை உங்கள் பைபிளில் வைத்திருக்கிறீர்கள். முன்கூட்டியே சொல்லப்பட்ட ஒன்று நிறைவேறப்போகிறது, அது நமக்குக் கிடைத்த தேவனுடைய கிருபையாகும்.

38 முப்பது அடி உயரத்திற்குத் தூக்கி வீசப்பட்டு, சக்கரங்களுக்கு அடியில் சிக்கி நசுக்கப்பட்டு, சாலையின் நடுவே வீசப்பட்டு, அவனுடைய வாயிலிருந்தும், காதுகளிலிருந்தும் இரத்தம் வடிந்து, கண்கள் நிலைத்திழுத்து, முப்பது நிமிடங்களுக்கு மேலாக இதயத் துடிப்பே இல்லாமல் கிடந்த அந்தச் சிறிய பையனுக்காகவும், முறிந்த அவனுடைய எலும்புகளுக்காகவும் ஜெபித்தபோது, ஐந்து நிமிடங்களில் அந்தச் சிறிய பையன் தேவனைத் துதித்துக்கொண்டு குதித்து ஓடினான். "ஏதோ நடக்கப்போகிறது" என்று சொல்லும் கர்த்தரின் பிரசன்னம் அந்த மலையின் மீது இருந்தது.

39 நாம் இப்போது வாழ்கிற இந்த நாளில், விசுவாசி தன் இருதயத்தில் உண்மையாகவே, "ஏதோ நடக்கப்போகிறது" என்று சொல்ல முடியும். அது எங்களுக்குத் தெரியும். அவிசுவாசியிடமிருந்து அவர்களைப் பிரிப்பதற்காக ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபையை அழைப்பது அதுதான் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர் இப்போது சபைக்கு இரக்கத்துடன் அழைக்கிறார், ஆனால் அவர் உலகத்திற்கு நியாயத்தீர்ப்புடன் பேசுவார். மேலும்

குற்றவாளிகளுடன் குற்றமற்றவர்கள் கஷ்டப்பட மாட்டார்கள்.

40 மரியானம ஜோசப்பும் அந்த நட்சத்திரங்களைப் பார்த்தபோது, பல நூறு மைல்களுக்கு அப்பால் தொலைவிலுள்ள கிழக்கிலே, இந்தியா வரை உள்ள அந்தத் தொலைதூர தேசத்தில் நடந்துகொண்டிருந்த ஒன்றை நான் இந்த மதிய வேளையில் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். நான் இந்த வேதப்பகுதியை ஒருமுறை வாசித்தபோது, இந்தச் சாஸ்திரிகள் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பணிந்துகொள்ள வருவதைக் கண்டபோது, "ஒரு சாஸ்திரிக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அந்த மனிதருக்கு, அல்லது அந்த மக்களுக்கு, நற்செய்தியில் என்ன பங்கு இருக்க முடியும்?" என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன்.

41 பின்பு அவர்கள் ஒரு நட்சத்திரம் என்று அழைத்த ஒரு மர்மமான ஒளியால் நடத்தப் பட்டார்கள் என்பதை நாம் காண்கிறோம். மேலும் ஒரு நட்சத்திரம் என்பது ஒளியின் ஒரு பொருள் மட்டுமே, அதற்கு எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவமும் இல்லை, அது காற்றில்

உள்ள ஒரு ஏவுகணை மட்டுமே. மேலும் அவர்கள் நடத்தப்பட்டபோது, இந்த எண்ணம் எனக்குள் வந்தது: "இஸ்ரவேல் புத்திரர்கள் ஒரு மர்மமான ஒளியால் நடத்தப்பட்டார்கள்." யாத்திராகமம் 13-ல் நாம் அதை வாசிக்கிறோம், தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத் தத்திற்கு அவர்களை வழிநடத்த, ஒரு அக்கினித்தம்பம் அவர்களுக்கு முன்பாகச் சென்றது.

42 ஹிஸ்லாப்பின் 'இரண்டு பாபிலோன்கள்' போன்ற சில பண்டைய வரலாறுகளுக்கும், மற்றும் பல பண்டைய எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களுக்கும் நான் திரும்பிச் சென்று, இந்த சாஸ்திரிகள் யார் என்று ஆராய்ந்தேன். ஏனென்றால் என்றாவது ஒரு நாள் அந்த கேள்வி என்னிடம் கேட்கப்படலாம் என்று நான் நினைத்தேன். மேலும் இந்தியாவில் இருந்த சாஸ்திரிகள் உண்மையில் மேதிய-பெர்சியர்கள் என்பதை நான் கண்டறிந்தேன்; பெல்ஷாத்தாரின் பெரிய களியாட்ட விருந்தின் போது மேதிய-பெர்சியர்கள் பாபிலோனிய ராஜ்யத்தை கைப்பற்றியதை குறித்து நாம் நேற்று இரவு

பேசிக்கொண்டிருந்தோம், அவர்கள் குடி பெயர்ந்து இந்தியாவிற்குள் வந்திருந்தார்கள்.

43 இப்போது, இந்தியர் "தீண்டத்தகாதவர்" என்று அழைக்கப்படுகிறார், ஆனால் இந்து என்பவர்—மேதிய-பெர்சியர், அங்கே அவர்கள் இன்னும் ஞானிகளின் இந்த கலைகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது, இந்த சாஸ்திரிகள் இன்றுள்ளவர்களைப் போல நட்சத்திரங்களை வைத்து ஜோசியம் சொல்பவர்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் வான மண்டலங்களை கவனித்து வந்த அறிவியல் வல்லுநர்கள், மேலும் அவர்களால் பார்க்க முடிந்தது... மனிதக் கண்ணுக்குத் தெரியும் ஒவ்வொரு சிறிய நட்சத்திரத்தையும் அறிந்திருந்தார்கள், மேலும் எந்தவொரு சிறிய அசைவும், ஒரு ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவத்தைக் குறித்தது.

44 மேலும் அந்த காரியங்கள் சத்தியம் என்பதை இன்றும் நாம் அறிவோம். தேவன் தமது சூரிய குடும்பத்தை உருவாக்கியபோது, சந்திரனை தன் தோளில் துப்பாக்கியுடன் இருக்கும் ஒரு காவலாளியாக வைத்தார்,

மேலும் அவர் கடலின் எல்லைகளை அமைத்தார். அந்த சந்திரன், அது என்றாவது தன் சுற்றுப்பாதையிலிருந்து விலகினால், இந்த முழு பூமியும் தண்ணீரால் அழிக்கப்பட்டுவிடும், அந்த சந்திரன் கடலைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது.

45 மேலும், ஓ, நான் அதன் கரைகளில் நின்று, அதன் கோபமான அலைகள் வெளியேற முயற்சிப்பதை எவ்வளவு கவனித்திருக்கிறேன். ஆனால் சந்திரன் சொல்கிறது, "அமைதியாயிரு. தேவன் உன் எல்லைகளை அமைத்திருக்கிறார், நானே காவலாளி." மேலும் சந்திரன் யெகோவாவை ஆராதிக்க பக்கவாட்டில் பார்க்கத் தொடங்கும்போது, அலைகள் உள்ளே வரத் தொடங்குகின்றன, சந்திரன் திரும்பி வரும்போது, அது மீண்டும் பின்வாங்குகிறது, ஏனென்றால் அந்த வான மண்டலங்களுக்கு ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது.

46 பின்பு மற்றொரு காரியம், அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகம் 10-ம் அதிகாரம் 34 மற்றும் 35-ம் வசனங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது, பேதுரு சொன்னார், "தேவன்

நபரையோ அல்லது தேசத்தையோ குறித்து பட்சபாதமுள்ளவர் அல்ல என்பதை நான் அறிகிறேன்: ஆனால் நீதியுடன் அவரை ஆராதிப்பவர்களை அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்," என்ற வரிசையில் ஒன்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அந்த நபர் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் எந்த தேசத்தவராக இருந்தாலும், என்ன நிறம் அல்லது மார்க்கமாக இருந்தாலும், அவர்கள் தேவனை நீதியுடன் ஆராதித்தால், அவர்கள் ஒளியினிடத்திற்கு நடத்தப்படுவார்கள்.

47 மேலும் இந்த சாஸ்திரிகள்... நான் சமீபத்தில் இந்தியாவில் ஒரு பெரிய கூட்டத்தில் இருந்தபோது, அங்கே சுமார் ஐந்து லட்சம் பேர் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டதாக நாங்கள் மதிப்பிட்டோம், அன்று இரவு கர்த்தராகிய இயேசு எத்தனை பேரை தமது ராஜ்யத்திற்குள் கொண்டு வந்தார் என்பது அறியப்படவில்லை. ஒரு கண்பார்வையற்ற மனிதன் சவாலுடன் மேடைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டபோது, ஒரு கையில் வேதாகமமும் மறுகையில் குரானும் வைத்துக்கொண்டு, "ஒன்று சரி, ஒன்று தவறு. மனிதக் கண்ணைப் படைத்த சிருஷ்டிப்பின் தேவன் பேசட்டும்" என்று கூறப்பட்டது.

எந்தவொரு முகமதியரும் இங்கே வந்து அவருக்குப் பார்வையைக் கொடுக்கும்படி நாங்கள் சவால் விட்டோம். அவர் சூரியனை ஆராதிப்பவர், இருபது வருடங்களாகக் குருடர்.

48 பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களின் பிரச்சனைகள் என்னவென்று சொல்லும்போது, சாஸ்திரிகளும் மற்றவர்களும், "அது மன வாசிப்பு (telepathy)" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

49 ஆனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கர்த்தராகிய தேவனாகிய யெகோவா தமது இரக்கத்தில், தமது அளவற்ற இரக்கத்தில், அந்த மனிதன் தன் பார்வையைப் பெறப்போகிறான் என்ற தரிசனத்தைக் காட்டியபோது, அது அதைத் தீர்த்து வைத்தது. அவர்களில் ஒருவரும் வர முடியவில்லை. நான் சொன்னேன், "உங்களால் முடியாது, முகமதிய ஆசாரியர்களே உங்களால் முடியாது, அல்லது புத்த ஆசாரியர்களே உங்களாலும் முடியாது, அல்லது உங்கள் மற்ற எந்த ஆசாரியர்களாலும் முடியாது, என்னாலும் முடியாது, ஆனால் பரலோகத்தின் தேவன் தமது குமாரனாகிய கிறிஸ்து இயேசுவை

எழுப்பியிருக்கிறார், அவர் அந்த மனிதன் பார்வையைப் பெறப்போகிறான் என்ற தரிசனத்தை இப்போதுதான் காட்டியிருக்கிறார்."

50 பின்பு நான் அவனுக்காக ஜெபித்தபோது, அவன் சத்தமிட்டு நகரத்தின் மேயரைப் பிடித்துக்கொண்டான், மேலும் ஆயிரக் கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் தங்களை ஒப்புக் கொடுத்தார்கள். துண்டுப் பிரசுரங்களை வழங்குவது அதை ஒருபோதும் செய்யாது, அது எவ்வளவு நன்மையாக இருந்தாலும், அது தனது பங்கைச் செய்திருந்தாலும், அது வழியை ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தாலும், ஆனால் இப்போது மகிமையின் தேவன், துண்டுப் பிரசுரம் அவரைப் பற்றிச் சொன்னதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகத் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார்.

51 எனவே கிழக்கே இருந்த இந்த சாஸ்திரிகள், நானும் பில்லியும் தெருக்களில் வெளியே செல்லும்போது, அவர்கள் தலையில் முண்டாசு கட்டிக்கொண்டு, பகல் நேரத்தில் தங்கள் தலைகளை ஒன்றாக முட்டிக்கொண்டு இரவு வருவதற்காகக் காத்திருந்து, சம்மணமிட்டு

அமர்ந்திருப்பார்கள். அவர்கள் ராஜாக்கள் அல்ல, ஆனால் ராஜாக்களின் வேலைக்காரர்கள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவர்கள் என்று பண்டைய சரித்திராசிரியர்களில் ஒருவர் கூறினார்.

52 மேலும் இந்த மாபெரும் நிகழ்வு நடைபெற்ற அந்த மலைகளின் மேல்தான், இந்தியாவில் அந்த மலையின் மேல் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய ஆலயம் இருந்தது. அவர்கள் ஒவ்வொரு இரவும் தங்கள் சடங்குகளையும் பண்டிகைகளையும் நடத்து வார்கள், அதே வேளையில் பகல் முழுவதும் அவர்கள் தூங்குவார்கள். மேலும் மாலை நேரங்களில் அவர்கள் பிளாசாவிற் கு (முற்றத்திற்கு) வெளியே செல்வார்கள், அங்கிருந்து ஒரு வான் ஆய்வு மையத்தின் படிக்களில் ஏறி, கண்காணிப்பு கோபுரத்தின் உச்சிக்குச் சென்று, அந்த வான் மண்டலங்களை கவனித்தபடி இரவு முழுவதும் அமர்ந்திருப்பார்கள், மேலும் அந்தி வேளை இன்னும் விழுந்து கொண்டிருக்கும்போது, மிகவும் இருட்டாகும் வரைக்கும் அங்கே இருப்பார்கள்.

53 அவர்கள் தங்கள் ஜோதிடத்தின், அல்லது, வானியலின், அல்லது ஜோதிடத்தின் ஆவிக்குள் தங்களைக் கொண்டுவரும் ஒரு வழியைக் கொண்டிருந்தார்கள், ஜோதிடம் என்பது சரியான வார்த்தை என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் பார்க்கும்போது, அவர்கள் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை வாசிப்பார்கள்... மேலும் தங்கள் பிதாக்களின் தோல்விகள் மற்றும் காரியங்களின் தோல்விகளைப் பற்றி விவாதிப்பார்கள். அப்படிச் செய்வதன் மூலம், அவர்கள் ஒரே மெய்யான தேவனை ஆராதிப்பார்கள். அவர்கள் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்கள் அல்ல, அவர்கள் ஒரே மெய்யான தேவனை நம்பினார்கள்.

54 இன்றும் முகமதியர்கள் ஒரே மெய்யான தேவனை நம்புகிறார்கள், மேலும் அவர்கள், "ஒரே மெய்யான மற்றும் ஜீவனுள்ள தேவன் இருக்கிறார், மேலும் முகமது அவருடைய தீர்க்கதரிசி" என்று சொல்கிறார்கள்.

55 நாமோ, "ஒரே மெய்யான மற்றும் ஜீவனுள்ள தேவன் இருக்கிறார், இயேசு

அவருடைய குமாரன்" என்று சொல்கிறோம். அதுதான் வித்தியாசம்.

56 அவர்கள் இஸ்மவேலின் பிள்ளைகள் மூலமாக வருகிறார்கள்; நாம் ஈசாக்கின் பிள்ளைகள் மூலமாக வருகிறோம். "கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்களாய், ஆபிரகாமின் சந்ததியைத் தரித்துக்கொண்டு, வாக்குத்தத் தத்தின்படி சுதந்தரவாளிகளாயிருக்கிறோம்." வெளியரங்கமாக யூதனல்ல, ஆனால் உள்ளான முறையில் யூதன், தேவனின் வார்த்தையை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, தேவன் சொன்னார் என்பதற்காக, இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப்போல அழைக்கும் ஆபிரகாமுக்கு இருந்த விசுவாசத்தைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம். வார்த்தையைப் பற்றிக்கொள்ள விசுவாசம் இல்லாமல், அப்படி இருப்பதாக அறிக்கை செய்யும் அநேகர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கு முரணான எல்லாவற்றையும், அது இல்லாதது போல அழைக்க முடிகிறவர்கள், அவர்களே ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள்.

57 மேலும் அவர்கள் அங்கே அமர்ந்திருந்தபோது, அவர்கள் நட்சத்திரங்களை உற்றுப் பார்ப்பார்கள்... இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட இரவில், அவர்கள் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது, அவர்கள் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை வெளியே கொண்டு வந்து, ஓ, சில ராஜ்யங்கள் எப்படி எழுந்து விழுந்தன, மீண்டும் எழுந்து விழுந்தன, மற்றும் பல, மற்றும் பேரரசுகள் எப்படி தோல்வியடைந்தன என்பது குறித்து பேச ஆரம்பித்தார்கள். பின்பு அவர்கள், "இனி ஒருபோதும் விழாத ஒரு ராஜ்யத்தை நாம் என்றாவது ஒரு நாள் கொண்டிருப்போமா என்று ஆச்சரியப்படுகிறோம்" என்று பேச ஆரம்பித்த போது, அந்த நேரத்தில் தான் அவர்களின் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சகோதரர்களில் ஒருவர் தானியேலின் எழுத்துக்களை வெளியே கொண்டு வந்தார்.

58 இப்போது, தானியேல் நிச்சயமாக அவர்களைப் பற்றி ஏதோ ஒன்றை அறிந்திருந்தார், ஏனென்றால் பாபிலோனிய ராஜ்யத்தில் அவர் அவர்களுக்கு தலைவராக்கப்பட்டார். வேதாகமம் வாசிக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும்... அறிந்திருக்கிறார்கள், மேலும்

தானியேல் சாஸ்திரிகளின் தலைவராக இருந்தார், அவர் அவர்கள் அனைவருக்கும் எஜமானராக இருந்தார் என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அவர் அவர்களின் எஜமானராக இருந்ததால், அவர்கள் அவருடைய எழுத்துக்களைப் பாதுகாத்து வைத்தார்கள்.

59 எனவே அந்த இரவு ஆய்விற்காக அந்த கையெழுத்துப் பிரதி வழங்கப்பட்டது, மேலும் அவர்கள் இந்த கையெழுத்துப் பிரதியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, இந்த வார்த்தைகள் அவர்கள் கண்களில் பட்டன: "மேலும் தானியேல் சொன்னார், 'கைகளில்லாமல் மலையிலிருந்து ஒரு கல் பெயர்ந்து வருவதை நான் பார்க்கும் வரை கவனித்தேன். அது உலகின் அனைத்து ராஜ்யங்களையும் கீழ்ப்படுத்தியது. அது எழும்பி பெரியதாக மாறி... முழு பூமியையும் மூடியது."

60 அவர்கள் இதை வாசித்துக்கொண்டும், மேலே பார்த்துக்கொண்டும், மனிதக் கண்கள் காணக்கூடிய சூரிய குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்தையும் அறிந்திருந்த

போது, அந்த நேரத்தில்தான் அந்த அந்நியர் தோன்றினார்.

61 ஓ, நண்பரே, அந்த சிறிய பெண்மணி இதை மிகவும் தனிப்பட்ட முறையில் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார் என்று நம்புகிறேன், ஆனால் இப்போது இங்கே அமர்ந்திருப்பது என்னுடைய மருமகள். இது அவளுடைய வாழ்க்கையின் மிகச்சிறந்த வாரமாக இருந்திருக்கிறது. நேற்று மாலை நாங்கள் விடுதியின் வரவேற்பறையில், பில்லி காரைத் திரும்பக் கொண்டு வருவதற்காக ஒன்றாகக் காத்திருந்தபோது, பாலரும் தளத்தில் அவர்கள் ஒரு ராக்-அண்ட்-ரோல் அல்லது ஏதோ ஒரு வகையான கேளிக்கை நடனத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள், சிறு குழந்தைகள், பன்னிரண்டு வயது அல்லது அதற்கும் குறைவான சிறுவர்கள் புகைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், மேலும் சிறுமிகளும் இருந்தார்கள், அந்த சிறிய பெண்மணி என்னைப் பார்த்து, "பில்லி, எனக்காக ஜெபியுங்கள்" என்று சொன்னாள்.

62 வாரம் முழுவதும் அவருடைய அறையில், அவள் பாடல்கள் பாடுவதை நான் கேட்டேன். அவள் நேற்று மாலை சபைக்குச் செல்வதற்கு முன்பாக, எனக்கு மிகவும் பிடித்த பாடலான, 'அவர் மகிமையிலிருந்து கீழே' (Down From His Glory) பாடுவதைக் கேட்டேன். அவள் வேதாகமத்தை வாசிக்க ஆரம்பித்தாள், இந்த வாரத்தில் அவள் ஏறக்குறைய வேதாகமத்தை முழுமையாக வாசித்துவிட்டாள். நீங்கள் துதிப்பாடல்களைப் பாடச் செல்லுங்கள், நீங்கள் வேதாகமத்தை வாசிக்கத் தொடங்குங்கள், அந்த அந்நியர் உங்களுக்கும் தோன்றுவார். அவருடைய வார்த்தையை தியானியுங்கள்.

63 எம்மாவுவுக்குச் சென்றவர்கள் வழியிலே அவரைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தபோதுதான், அவர் புதர்களிலிருந்து வெளியே வந்து பகல் முழுவதும் அவர்களுடன் நடந்தார். நமக்கு ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் இல்லாததற்கு காரணம், தொலைக்காட்சி பார்க்க நமக்கு அதிக நேரம் இருக்கிறது, செய்தித்தாள்களைப் படிக்க அல்லது நாம் கேட்கக் கூடாத ஏதோ ஒன்றைக் கேட்க அதிக நேரம் இருக்கிறது, மேலும் நாம்

காலத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ள வில்லை, ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு நமது நேரத்தைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, நாம் உலகத்தின் காரியங்களுக்கு அதைக் கொடுக்கிறோம். மனிதன் அப்பத்தினால் மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. கிறிஸ்தவர்கள் வார்த்தையினால் வாழ்கிறார்கள்.

64 அவர்கள் வாசித்துக் கொண்டிருந்த போதும், பரிசுத்த அக்கினி எரிந்து கொண்டிருந்தபோதும், அவர்கள் ஒரு பரிசுத்த அக்கினியால் ஒரே மெய்யான தேவனை ஆராதித்தார்கள், அவர்கள் ஜுவாலைகள் எழும்புவதைக் கவனித்தார்கள், ஏனென்றால் ஒரே மெய்யான தேவன் ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள்.

65 மேலும் அது உண்மை, தேவன் ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறார். அவர் பூமியில் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டபோது, "நானே உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன்" என்று சொன்னார்,

ஏனென்றால் தேவன் அவர் மூலமாக வெளிப்பட்டார். இஸ்ரவேல் புத்திரர்களை வழிநடத்திய ஒளியும், அக்கினித்தம்பமும் அவரே, தமஸ்குவுக்குப் போகும் வழியில் பவுலை கீழே விழுத்தள்ளிய ஒளி அவரே, பேதுருவுடன் சிறைச்சாலைக்குள் வந்த ஒளி அவரே, அந்தப் புகைப்படத்தில் இருக்கும் ஒளி அவரே, என் இருதயத்தில் இருக்கும் ஒளி அவரே, இந்த சபையில் இருக்கும் ஒளி அவரே, அவரே நித்திய ஒளி, அவரில் எந்த இருளும் இல்லை.

66 மேலும், "ஒளியிலே நடக்கிறவர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதே வேளையில் தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்." ஒளியில் நடக்கும்போது நீங்கள் பாப்டிஸ் டுகளுடன் ஐக்கியம் கொண்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் மெத்தடிஸ் டுகளுடன் ஐக்கியம் கொண்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் பெந்தெகொஸ் தேயினருடன் ஐக்கியம் கொண்டிருக்கிறீர்கள், நாம் ஒளியில் நடந்தால் ஒவ்வொரு சபைப் பிரிவிலும் உள்ள தேவனுடைய பிள்ளைகளுடன்

நீங்கள் ஐக்கியம் கொண்டிருக்கிறீர்கள். கவலைப்பட வேண்டாம், ஒளி உங்களை வழிநடத்தும்.

67 ஒருமுறை நான் பிறந்த கென்டக்கியின் மலைப்பகுதிகளில் என் பிரசங்கத்தை முடித்து விட்டு, சபையின் கதவுக்கு வெளியே வந்த போது, அங்கே ஒரு-ஒரு மனிதன் நிற்குகொண்டிருந்தான், அவன் மலைகளுக்கு குறுக்கே வேட்டையாடுபவன், அவன் வாயில் ஒரு பெரிய மெல்லும் புகையிலை இருந்தது, அவன் அதை...

68 அவன் முந்தின நாள் என்னைச் சந்தித்திருந்தான், நான் அணில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தேன், அவன் அங்கே மரக் கட்டையின் மேல் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தான், மேலும்-மேலும் முந்தின நாள் இரவு சுகமடைந்த ஒரு சிறிய குழந்தையைப் பற்றி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள், அதற்கு வலிப்பு, பக்கவாதம் இருந்ததாக அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் காட்டில் இருந்ததை அவர்கள் அறியவில்லை. மேலும் மரக்கிளையின் பட்டையால் செய்யப்பட்ட

தொப்பியை அணிந்திருந்த இந்தப் பெரிய மனிதன்...

69 மரக்கிளையின் பட்டையால் செய்யப் பட்ட தொப்பியை இங்கே ஒருவரும் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஹிக்கரி பட்டையை எடுத்து, அதை உரித்து, அதை ஒன்றோடு ஒன்று பின்னி அதிலிருந்து ஒரு தொப்பியை உருவாக்குவார்கள்.

70 பின்பு, அந்த மரக்கட்டையின் மேல் அமர்ந்துகொண்டு அவர்கள் ரம்பத்தால் அறுப்பதை நிறுத்தியிருந்தார்கள், மேலும் வின்செஸ்டர் துப்பாக்கிகள் மரங்களின் மேல் இருந்தன, பகைமை கொண்டிருந்தார்கள். அவன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, அவன் வாயில் ஒரு பெரிய மெல்லும் புகையிலை இருந்தது, "தூ!" என்று அவன் துப்பினான், இலைகள் மேலே பறந்தன. "அந்த குழந்தை நடுங்குவது நின்றதை நான் பார்த்தேன்," என்று அவன் சொன்னான்.

71 அவர்கள் மிகவும் கரடுமுரடாகப் பேசிக்கொண்டிருந்ததை நான் கேட்டேன், "நான் என்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்வது நல்லது"

என்று நான் நினைத்தேன். அந்தப் புதர்களின் ஊடாகச் செல்லும் ஒரு அந்நியனாக இருக்க நான் விரும்பவில்லை. நான், "காலை வணக்கம், கனவான்களே," என்று சொன்னேன். ஒரு சிறிய காரணத்திற்காகவும் உங்களைக் கொன்றுவிடும் அந்த முரட்டுத்தனமான மனிதர்களின் கூட்டம், சட்டென்று எழுந்து நின்றது. மேலும் நீண்ட கழுத்தும் அவனது தொண்டைக்குழியும் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருந்த இந்தப் பெரிய மனிதன், என்னைப் பார்த்தான், அவன் கண்கள் விரிந்தன, அவன் அந்தத் தொப்பியை வேகமாக எடுத்துவிட்டு, அந்த மெல்லும் புகையிலையை விழுங்கிவிட்டு, "காலை வணக்கம், போதகரே," என்று சொன்னான்.

72 ஓ, கிறிஸ்து சரியான வழியில் முன்வைக்கப்பட்டால், உலகத்தில் ஏதாவது மரியாதை இருந்தால் அவர்கள் அதை மதிப்பார்கள், நிச்சயமாக, அது தெய்வீக ஒளியின் வழியில் கொண்டுவரப்பட்டால் அப்படி நடக்கும்.

73 அன்று இரவு நாங்கள் சபையை விட்டு வெளியே வந்தபோது, அவன் கையில் ஒரு லாந்தர் விளக்கு இருந்தது, அவன் சொன்னான், "போதகரே, தேவன் என் பாவத்தை மன்னிப்பார் என்று நான் நம்ப முடிந்தால், நான் எதை வேண்டுமானாலும் கொடுப்பேன்." அவன் சொன்னான், "நான் இரண்டு மூன்று பேரைக் கொன்றிருக்கிறேன், நான் ஒரு குற்றமுள்ள பாவி என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் அந்தச் சிறிய சபையில் அந்தக் காரியங்கள் நடப்பதை நான் பார்த்தபோது, ஒரு மெய்யான மற்றும் ஜீவனுள்ள தேவன் இருக்கிறார் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன்."

நான் சொன்னேன், "அவர் உன்னை மன்னிப்பார், மேலும் அவர் உன்னை மன்னிக்க விரும்புகிறார். உன் இருதயத்தில் உள்ள அந்தப் பசியே அவர் உன் ஆத்துமாவில் கிரியை செய்கிறார் என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது."

அவன் சொன்னான், "நான் அதை உணர முடிந்தால் மட்டுமே!"

நான் சொன்னேன், "நீ அதை உணர்வாய்."

அவன் சொன்னான், "நான் அதை உணரும்போது, நான் அதை நம்புவேன்."

நான் சொன்னேன், "அதை நம்பு, பின்பு நீ அதை உணர்வாய்."

அவன் சொன்னான், "அதை எப்படிச் செய்வது என்று எனக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்."

நான் கேட்டேன், "நீ எங்கே வசிக்கிறாய்?"

அவன் சொன்னான், "மலையின் மறுபக்கத்தில் சுமார் இரண்டு மைல் தொலைவில்."

"அங்கே எப்படிப் போவாய்?"

"மேலே... முகடுகள் வழியாகவும் பாதைகள் ஊடாகவும்."

நான் சொன்னேன், "அது மிகவும் இருட்டாக இருக்கிறது."

அவன் சொன்னான், "ஆனால் என்னிடம் ஒரு லாந்தர் விளக்கு இருக்கிறது."

நான் சொன்னேன், "உன் லாந்தர் விளக்கைக் கொண்டு உன்னால் உன் வீட்டைப் பார்க்க முடியாது."

அவன் சொன்னான், "இல்லை, அது சரிதான்."

74 நான் கேட்டேன், "அப்படியானால் நீ அங்கே போய்ச் சேருவாய் என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்?" நான் சொன்னேன், "லாந்தர் விளக்கைக் கையில் எடுத்துக்கொள், நீ ஒளியில் நிற்கிறாய், நீ சரியான திசையில் நட, நீ வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியிலும், ஒளி பாதையை வெளிச்சமாக்கும்." நான் சொன்னேன், "அப்படித்தான் நீ கிறிஸ்துவைக் கண்டு கொள்வாய்."

75 அவருடைய ஒளியில் நில்லுங்கள். அவருடைய ஆசீர்வாதங்களில் நில்லுங்கள். அவருடைய வல்லமையில் நில்லுங்கள். நீங்கள் வியாதியாயிருந்தால், எப்படி சுகமாவீர்கள்? எனக்குத் தெரியாது, ஆனால் அவர் அதைச் செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிறார், மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவருடைய

ஒளிக்கும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்கும் ஒரு சாட்சியாக இருக்கிறார். ஒளியில் நடந்து, கல்வாரியை நோக்கி சரியான திசைகளில் செல்லுங்கள், அது உங்கள் சுகத்திற்கும் உங்கள் ஆசீர்வாதத்திற்கும் உங்களை வழிநடத்தும். நீங்கள் செல்லும்போது ஒளியை உங்களுடன் எடுத்துச் செல்லுங்கள்.

76 தேவன் ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறார், அந்த சாஸ்திரிகள் அதை அறிந்திருந்தார்கள். மேலும் அவர்கள் அக்கினியின் வெளிச்சத்தில் நின்று சூரிய குடும்பத்தை நோக்கிப் பார்த்தபோது, அங்கே ஒரு அந்நியர் இருந்தார், அது அவர்கள் இதற்கு முன் பார்த்திராத ஒரு வித்தியாசமான ஒன்றாக இருந்தது. அவர்கள் நீண்ட நேரம் பேசுவேயில்லை, அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

77 ஓ, ஒருமுறை ஒளிக்குள் பிரவேசிப்பது எப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறது! அது இதற்கு முன் நீங்கள் அறிந்திராத ஒன்று, அது இதற்கு முன் நீங்கள் நினைத்திராத ஒன்று. ஆனால் நீங்கள் தேவனுடைய நித்திய ஒளியின் சமூகத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை ஒருமுறை உணரும்

போது, அவருடைய வார்த்தை இங்கேயே உங்கள் நடுவில் வெளிப்படுவதைக் காணும் போது, என்ன ஒரு உணர்வு! ஓ, உங்களால் பேச முடியாது. இந்த வாரம் மேடையிலும், மற்ற நேரங்களிலும் நீங்கள் அவர்களைக் கவனித்திருக்கிறீர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் பின்சென்று அந்தப் பாவங்களை எடுத்து அவற்றை வெளிக்கொண்டு வரும்போது, பல ஆண்டுகளாக மறைக்கப்பட்டிருந்த அந்த காரியங்களை வெளிப்படுத்தும்போது, அவர்கள் நிற்கிறார்கள், அவர்கள் வாயைச் சுற்றி வெளுத்துப்போகிறது, என்ன செய்வதென்று அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை.

78 நேற்று மாலை ஒரு கறுப்பினப் பெண்மணி அங்கே பின்னால் வந்து, "ஒரு சிறிய சீட்டைக் கொடுங்கள்" என்று கேட்டாள். அந்தப் பெண், ஒருவேளை, இப்போது இங்கே இருக்கலாம். இந்தப் பெண் இங்கே நடந்த கடந்த கூட்டத்தில் மேடையில் இருந்தாள், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவள் யார் என்பதையும், அவள் எங்கிருந்து வந்தாள் என்பதையும் அவளிடம் சொல்லிவிட்டு, "கீழே ஆர்கன்சாஸில் உங்களுக்கு ஒரு அன்பானவர் இருக்கிறார்," ஒரு

சகோதரி என்று நான் நம்புகிறேன், "அவள் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவள், பைத்தியக்கார மருத்துவமனையில் கடுமையாகப் போராடும் ஒரு பைத்தியக்காரி" என்று சொன்னார். ஆனால், "இது கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது, அந்தப் பெண் இன்றிரவு இந்த சபையில் அமர்ந்திருப்பாள்" என்று சொன்னார், ஒருவேளை அவள் இப்போது இங்கேயே இல்லாவிட்டாலும். அதே நேரத்தில் அவள் சுகமாக்கப்பட்டாள், இன்றிரவு அவள் இங்கே இருப்பாள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஓ, உங்களுக்குத் தெரிந்த ஆயிரக்கணக்கானவற்றில் அதுவும் ஒன்றாகும்.

79 இருதயக் கோளாறுள்ள ஒரு சிறுமி, நேற்று மாலை அங்கே பின்னால் நின்றுகொண்டிருந்தாள், அந்த அன்பான மக்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வதைப் பார்த்த பிறகு நான் ஒரு பக்கமாக நகர்ந்து சென்றபோது, "நான் ஒரு இருதயக் கோளாறுடன் படுத்திருந்தேன்" என்று அவள் சொல்வதை நான் கேட்டேன். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவளுக்கும் எப்படி ஒரு காரியத்தைச் செய்திருந்தார்! ஓ, அவரே முடிவற்ற மற்றும் நித்திய ஒளி, உங்களுக்கு

நடப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்போதே அவரில் நடங்கள்.

80 சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு அவர்கள், "இந்த வினோதமான ஒளி என்ன? அது ஏதோ ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்" என்று விவாதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். எனக்குச் சொல்லத் தெரிந்த ஒரே வழி, கர்த்தர் அவர்களுக்கு ஒரு சொப்பனத்தைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் பிற்பாடு அவர்கள் ஒரு சொப்பனத்தில் எச்சரிக்கப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் கண்டறிகிறோம். குழந்தை ராஜா பிறக்கிறார் என்ற ஒரு சொப்பனத்தைக் கர்த்தர் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில்தான் மரியாளும் யோசேப்பும் கிழக்கு நோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தேவன் ஒவ்வொரு பற்சக்கரத்தையும் அதற்குச் சரியான இடத்தில் பொருந்துகிறபடி செய்கிறார்.

81 அவர்கள் இவைகளைக் குறித்துச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தபோது, பின்பு அவர்கள் தங்கள் சிறிய குழுவை ஒன்றுகூட்ட வேண்டியதிருந்தது, மேலும் அவர்கள் அவரை ஆராதிக்க விரும்பினார்கள், தங்களால் முடிந்த

அனைத்தையும் செய்ய அவர்கள் விரும்பினார்கள், எனவே அவர்கள் பொன்னையும், தூபவர்க்கத்தையும், வெள்ளைப்போளத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, தங்கள் ஒட்டகங்களின் மேல் ஏறி அமர்ந்து, நூற்றுக்கணக்கான பல நூறு மைல்கள் கொண்ட பயணத்தைத் தொடங்கினார்கள். அது வெறும் ஒரே இரவில் முடிந்ததல்ல, அவர்கள் அங்கு சென்றடைய இரண்டு வருடங்கள் ஆனது.

82 நம்மில் சிலரோ அவரிடம் செல்வதற்கு நகரத்தின் இரண்டு தெருக்கள் தூரம் கூட நடக்க மாட்டோம், அல்லது அவரிடம் செல்வதற்காக ஆராதனைக்கூடத்தின் நடுவிலிருந்து பலி பீடத்திற்கு கூட வரமாட்டோம். ஆனாலும் நாம், "ஓ, அந்தப் பழைய சாஸ்திரிகள்!" என்று சத்தமிடுகிறோம். அவர்கள் அவரைக் கண்டடைய விரும்பினார்கள். "நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்."

83 அவர்களுடையது ஒரு பயங்கரமான பயணமாக இருந்தது, அவர்கள் மலைகளின் மீதிருந்து கீழே இறங்கி, மேற்குப் பக்கமாகச்

சரிந்து, சிநெயார் தேசத்தை அடையும் வரை பெரிய டைகிரிஸ் நதியைப் பின்தொடர்ந்து சென்று, ஒருவேளை அங்கு கீழே யூப்ரடீஸ் நதியின் துறையைக் கடந்து, சஹாரா பாலைவனத்தின் வழியே பயணம் செய்தார்கள். பகல்நேரத்தில் மிகவும் வெப்பமாக இருந்ததால், அநேகமாக அவர்கள் இரவில்தான் பயணம் செய்திருக்க வேண்டும். மேலும், அவர்கள் நட்சத்திரத்தைப் பின்தொடர வேண்டியதிருந்தது, அது இரவில் மட்டுமே பிரகாசித்தது.

84 இறுதியாக அவர்கள் எருசலேமுக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் எருசலேமை அடைந்த போது, அவர் ஒரு யூதர் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள், மேலும் அவர் ராஜாவாக இருப்பதானால் நிச்சயமாக அவர் புகழ்பெற்றவர்கள் மத்தியில்தான் பிறந்திருப்பார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். நிச்சயமாக, அவர் மார்க்கம் சம்பந்தப்பட்டவராக இருந்தால், அது சாலொமோனின் பெரிய தேவாலயமாக இருந்தபடியால், அவர் பெரிய வாடிகன் நகரத்திற்கு வந்திருப்பார்.

85 ஆனால் கவனியுங்கள் (ஓ, அவருடைய பரிசுத்த நாமம் ஸ்தோத்தரிக்கப்படுவதாக!), அவர்கள் எருசலேமுக்குள் நுழைந்தவுடனே அந்த நட்சத்திரம் மறைந்துபோனது. தேவன் இந்த உலகின் ஆடம்பரங்களில் வாசம் செய்வதில்லை. இந்தச் செல்வந்தர்கள் நகரத்தின் வழியே சென்றார்கள், அந்தத் கிழக்கு தேசத்து ஓட்டகங்கள் அனைத்தும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பெரிய குஞ்சங்களும், திரைச்சீலைகளும் அவற்றில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. மேலும் அரச உடைகளை அணிந்த இந்தச் சாஸ்திரிகள் இரவு முழுவதும், "யூதர்களின் ராஜாவாகப் பிறந்திருக்கிறவர் எங்கே?" என்று சத்தமிட்டுக் கேட்டுக்கொண்டு சென்றார்கள்.

86 கவனியுங்கள் (பிறகு சாஸ்திரிகளைப் பற்றிக் கூச்சலிடுங்கள்.), அறிஞர்கள், போதகர்கள், கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், ஆசாரியர்கள், ரபீக்கள் ஆகியோரிடம் எந்தப் பதிலும் இல்லை. இன்றைக்கும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அளிப்பதற்கு இவர்களிடம் எந்தப் பதிலும் இல்லை. அவர்கள் சென்றபோது, அது ஒரு பெரிய சலசலப்பை

ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அவர்கள், "ஆனால் நாங்கள் கிழக்கிலே அவருடைய நட்சத்திரத்தைக் கண்டோம், அவரைப் பணிந்து கொள்ள வந்திருக்கிறோம்" என்றார்கள். பாலை வனங்கள், சதுப்பு நிலங்கள், பள்ளத்தாக்குகள் மற்றும் மலைகள் வழியாக இரண்டு வருடப் பயணம், "நாங்கள் அவரைப் பணிந்துகொள்ள வந்திருக்கிறோம். ஓ, அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்!"

87 இன்றைக்கும் பசியுள்ள இருதயங்களின் கூக்குரல் இதுவாகவே இருக்கிறது: "நேற்றும், இன்றும், என்றென்றைக்கும் மாறாதவராக இருக்கிற அந்த இயேசு எங்கே? அவருடைய ஆவியானவரை எங்கள்மேல் நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம், அவரை ஆராதிக்க நாங்கள் வந்திருக்கிறோம்."

88 பெரிய பள்ளிகளிடமும் கல்லூரி களிடமும் இந்தக் கேள்விக்கான பதில் எப்போதும் இருப்பதில்லை, அந்நாளிலும் அவர்களிடம் இல்லை, இன்றைக்கும் அநேகரிடம் அது இல்லை, அந்தப் பெரிய, உயர்ந்த, வானளாவிய கோபுரங்கள், பெரிய,

பஞ்ச மெத்தையிட்ட இருக்கைகள். உங்களுக்குத் தெரியுமா, எங்கேயோ ஒரு சிறிய மிஷனரியில் நாம் அவரைக் கண்டுபிடிப்போம்.

89 ஆனால் கவனியுங்கள், அவர்கள் வந்தபோது, அது எருசலேமில் உணர்ச்சிகளைக் கிளறிவிட்டது. இறுதியாக, இரவு பகலாக, வளைந்து நெளிந்த வீதிகளில் ஏறியும் இறங்கியும், எல்லா இடங்களிலும், அல்லேலூயா வீதியில் அவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியுமா என்று பார்த்தார்கள், அவர் அங்கே இல்லை, அவர்கள் அடையாளங்களும் அற்புதங்களும் நடக்கும் இடங்களுக்குச் சென்றார்கள், அவர் அங்கே இல்லை, அவர்கள் ஒவ்வொரு வீதியிலும் முயன்று பார்த்தார்கள், அவர் அங்கே இல்லை.

90 அல்லேலூயாக்களைச் சொல்வதன் மூலம் நீங்கள் கிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்ள முடியாது, ஆவியில் நடனமாடுவதன் மூலம் நீங்கள் கிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்ள முடியாது, அது ஒரு பண்பு மட்டுமே; பரிசுத்த ஆவியின் ரூபத்தில் உங்கள் இருதயத்திற்குள் வந்து, உங்கள் பாவங்களை அகற்றி, உயிர்த்தெழுந்த

கர்த்தராகிய இயேசுவின் மீது அழியாத விசுவாசத்தை நாட்டிய ஒரு நபராக அவரை அறிந்துகொள்வதன் மூலமே நீங்கள் கிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்கிறீர்கள். அது ஒன்றுதான் வழி. ஒரு அறிவார்ந்த கருத்தினால் அல்ல, மாறாக உங்களை மாற்றும் ஒரு புதிய பிறப்பினால், நீங்கள் ஒரு காலத்தில் இருந்த சிருஷ்டியிலிருந்து மாற்றப்படுகிறீர்கள். அப்படித்தான் நீங்கள் அவரை அறிந்துகொள்கிறீர்கள். அதன் பிறகு நீங்கள் ஆவியில் நடனமாடுகிறீர்கள், அதன் பிறகு நீங்கள் உங்கள் கைகளைத் தட்டலாம், அல்லது கர்த்தர் உங்கள் மீது வைக்கும் எந்த உணர்ச்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவை எல்லாமே பின்னர்தான் வருகின்றன.

91 ஆனால் அவரைப் பெற்றிருக்காமலேயே நீங்கள் அவற்றைப் பெற்றிருக்க முடியும், அங்கு தான் பிரச்சனை இருக்கிறது. காண்கிறீர்களா? அது சரியானதுதானா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். மேலும், அது உங்களை எத்தகைய வாழ்க்கையை வாழச் செய்கிறது என்பதாலும், அவர் மீது உங்கள் இருதயத்தில் இருக்கும் அன்பு மற்றும் விசுவாசத்தினாலும்

நீங்கள் அதை அறிந்துகொள்வீர்கள். நீங்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளையாக இருந்தால், உங்களுக்கு ஆபிரகாமின் விசுவாசம் இருக்கும், ஏனென்றால் அதுதான் அவரை கிறிஸ்துவின் ஊழியனாக மாற்றியது.

92 இப்போது, நாம் முடிவுக்கு வரும் வேளையில், கவனியுங்கள், அந்தப் பெரிய சபைப் பிரிவுகளின் வீதிகள் நெடுகிலும் அவர்கள் முன்னும் பின்னுமாகச் சென்று, "அவர் எங்கே? அவர் எங்கே? அவர் யூதர்களின் ராஜாவாகப் பிறந்திருக்கிறார், நாங்கள் அவரைக் காண வாஞ்சிக்கிறோம்" என்று சத்தமிட்டுக்கொண்டே சென்றார்கள். ஆனால் அவர்களால் எந்த ஆறுதலையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, வேறு யாராலும் அவர்களுக்குச் சொல்லவும் முடியவில்லை. வாசலின் கிழக்குப் பக்கமாக, அல்லது சொல்லப்போனால் மேற்குப் பக்கமாக, பெத்லகேமை நோக்கிச் செல்ல ஏதோவொன்று அவர்களை ஏவியவுடனே, அந்த நட்சத்திரம் சாலையைப் பிரகாசமாக்கியது. புனித மத்தேயு 10:10 சொன்னது, "அவர்கள் மிகுந்த ஆனந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள்."

93 அவர்கள் அல்லேலூயா வீதியின் வழியே சென்றார்கள், அடையாளங்கள் மற்றும் அற்புதங்கள் வீதியின் வழியே சென்றார்கள், அவர்களால் சந்தோஷப்பட முடியவில்லை, ஆனால் அந்த நட்சத்திரம் தோன்றியபோது, அந்த வெளிச்சம் திரும்பி வந்தபோது, அவர்கள் அல்லேலூயா என்று பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் மிகுந்த (மிகுந்த என்பது "பரிபூரணமான, நிறைய" என்பதாகும்) ஆனந்த சந்தோஷத்தோடு களிகூர்ந்தார்கள், அங்கே அந்த நட்சத்திரம் இருந்தது. மேலும், கிறிஸ்து தம்மை உயிர்த்தெழுந்த தேவனுடைய குமாரனாக உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தும்போது, உங்கள் இருதயத்தில் ஒரு பரிபூரணமான மிகுந்த ஆனந்த சந்தோஷம் உண்டாகிறது. நீங்கள் ஒரு பொக்கிஷத்தைக் கண்டுகொண்டீர்கள், நீங்கள் ஒரு முத்தைக் கண்டுகொண்டீர்கள், அதைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள உங்களுக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் நீங்கள் விற்றுவிடுவீர்கள். [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்] இது உண்மை.

94 மேலும் அது அவர்களைப் பெதலகேமுக்கு வழிநடத்தியது. அவர்கள்

கவனிக்கத் தொடங்கியபோது, அவர்கள் தொடர்ந்து சென்றுகொண்டேயிருந்தார்கள், அந்தச் சிறு பிள்ளை இருந்த அந்தச் சிறிய அறையின் மீது அது நின்றது. மேலும், அது மெதுவாக, மெதுவாக இறங்கி வருவதை அவர்கள் கவனித்தார்கள். அவர்கள், "ஓ, பாருங்கள், அது நெருங்கிவிட்டது, அது கிட்டத்தட்ட இங்கே வந்துவிட்டது, அது ஒவ்வொரு கணமும் நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது" என்று சொல்லத் தொடங்கினார்கள். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அது முழுமையாக நிற்கும் வரை மெதுவானது.

95 அவர்கள் மிகவும் விரைவாக ஓட்டகங்களை விட்டு இறங்கி, தங்கள் பொன்னையும், தூபவர்க்கத்தையும், வெள்ளைப் போளத்தையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் ஒரு ராஜாவை ஆராதிக்கப் போவதால் அவற்றை அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். ஒருவேளை அந்த நேரத்தில் அவர்கள் சிறிதளவே அறிந்திருந்தார்கள், ஆனால் பொன் என்பது ஒரு ராஜாவை, ஒரு கிரீடத்தைக் குறிக்கிறது,

தூபவர்க்கம் என்பது ஒரு நறுமணம், அவர் அப்படியே இருந்தார், இனிமையான வாசனையுள்ள ஒரு முடிசூட்டப்பட்ட ராஜா, அவருடைய நன்மையின் நறுமணத்தை சுவாசிக்க வருகிற எவரும், புகையிலை, விஸ்கி மற்றும் எல்லாவற்றின் தூர்நாற்றமும் அழிந்துபோகும்படி அவருடைய சமூகத்தில் நிற்பார்கள். அவருடைய நாமம் ஸ்தோத்தரிக்கப்படுவதாக...

96 இப்போது நான் சத்தமிட வேண்டும் போல் உணர்கிறேன். பாப்டிஸ்டுகள் சத்தமிட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? நீங்கள் தவறாக நினைக்கிறீர்கள். ஓ, என் தேவனே! அவருடைய ஆவியின் இனிமையான நறுமணத்திற்குள் பிரவேசிப்பது! அவர் சாரோனின் ரோஜா, பள்ளத்தாக்கின் லீலி, விடிவெள்ளி நட்சத்திரம், என் பாவங்களையெல்லாம் அகற்றி, என் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்கும் ஒரு இனிமையான வாசனையானவர், ஒரு இனிமையான வாசனை. அவர்கள் அவருக்குத் தூபவர்க்கத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

97 பின்பு நீங்கள் என்னிடம், "போதகரே, அவர்கள் ஏன் அவருக்கு வெள்ளைப் போளத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்? வெள்ளைப் போளம் கசப்பானது" என்று கேட்பீர்கள். அவர் மரிக்க வேண்டிய மரணத்தையும், அவர் உருக்குலைய வேண்டியதையும், உலகத்தின் பாவங்களுக்காக அவர் கெத்செமனேவின் கசப்பான பாத்திரத்தைக் குடிக்க வேண்டியிருப்பதையும் அந்த வெள்ளைப்போளம் பிரதிபலித்தது; அதனால்தான் அவர்கள் அவருக்கு வெள்ளைப்போளத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு ராஜாவுக்குப் பொன், நறுமணத்திற்காகத் தூபவர்க்கம், மேலும் உங்களுக்காகவும் எனக்காகவும் அவர் மரிக்க வேண்டிய மரணத்தின் கசப்பிற்காக வெள்ளைப்போளம்.

98 இந்த மதிய வேளையில், அவருடைய ஆசீர்வாதங்களின் விடிவெள்ளி நட்சத்திரம் அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் அடையாளங்களோடும் அற்புதங்களோடும் பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்திருக்கும்போது, நாம் எப்படி நம் இருதயங்களையும் அதற்குள் உள்ள எல்லாவற்றையும் திறந்து, அவரை நம்

ராஜாவாக ஆரதிக்காமல் அது நம்மை விட்டு விலகிச் செல்லும்படி சும்மா உட்கார்ந்திருக்க முடியும்? நாம் நிச்சயமாக அந்தச் சாஸ்திரிகளைப் போல நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

நீங்கள் இந்தக் காரியங்களைக் குறித்துச் சிந்திக்கும் வேளையில் நாம் ஒரு நிமிடம் நம்முடைய தலைகளைத் தாழ்த்துவோமாக.

99 பாவியே, இந்த மதிய வேளையில் நீங்கள் இந்தக் கூட்டத்தில் இருக்கிறீர்களா? தேவன் பாவத்தை வெறுக்கிறார், ஆனால் அவர் பாவியை நேசிக்கிறார். அவர் உங்களுக்காகக் கசப்பான பாத்திரத்தைக் குடிக்கும்படிக்கு, தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனைத் தந்தருளும் அளவிற்கு அவர் உங்களை நேசிக்கிறார். நினைவில் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் அவராக மாறும்படிக்கு, அவர் நீங்களாக மாறினார். "என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று அவர் கதறியபோது, பிதாவால் பிரிக்கப்பட்டு, அவர் ஒரு பாவியானார். உங்கள் மரணத்தில் நீங்கள் தேவனுடைய சமூகத்தைப் பெற்றிருக்கும்படிக்கு,

அவர் தம்முடைய மரணத்தில் தேவனை விட்டுப் பிரிக்கப்பட்டார்; அவர் பாவத்தின் பிள்ளையானார், அவருடைய சொந்தப் பாவங்கள் அல்ல, உங்களுடைய பாவங்கள், நீங்கள் கீழ்ப்படிதலின் பிள்ளையாக மாறும்படிக்கு அவர் அவ்வாறு ஆனார்; நீங்கள் தேவனுடைய நித்திய குமாரனாகவும் குமாரத்தியாகவும் அவருடைய இடத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்படி, காலத்திற்குட்பட்ட ஒரு சிருஷ்டியாக அவர் உங்கள் இடத்தை எடுத்துக்கொண்டார்.

100 விடிவெள்ளி நட்சத்திரம் உங்கள் பாதையில் ஏதாவது வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சியிருக்கிறதா? நீங்கள் அவரை நேசித்து, ஜெபத்தில் நினைவுகூரப்பட விரும்புகிறீர்களா, "நான் அவரை நேசிக்கிறேன்" என்பதை அடையாளப்படுத்த உங்கள் கைகளை உயர்த்துவீர்களா? சகோதரிகளே, தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, இங்கே கீழே உள்ள நீங்களும், இங்கே உள்ள நீங்களும், அங்கே பின்னால் உள்ள நீங்களும், அது நல்லது. பால்கனியில் மேலே உள்ளவர்களே, தேவன்

உங்களோடிருப்பாராக. இப்போதே உங்கள் கைகளை உயர்த்துங்கள். சகோதரி, தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. இங்கே உள்ள சகோதரியே தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, நீங்கள், கீழே உள்ள ஐயா, நீங்களும். அங்கே பின்னால் உள்ள சகோதரியே, நீங்களும். நிச்சயமாக, கர்த்தர்... சகோதரியே நீங்கள், நீங்கள், இங்கே கீழே உள்ள நீங்கள், தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சிறுவனே நீங்கள், இளைஞனே ஆம்.

101 தேவன் ஒரு பாவியை நேசிக்கிறார். மேலும் பூமியிலுள்ள அனைத்தும் ஒரு நாள் அவரைத் துதிக்கும். ஒரு நாள் நீங்கள் அவருடைய முழங்காலில்... அவருடைய பாதத்தில் உங்கள் முழங்கால்படியிட்டு வணங்குவீர்கள், அவரை உங்கள் கிருபாதார பலியாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவருடைய ஒப்புரவாக்குதலின் கிரியைகளினால் ஒப்புரவாக்கப்பட்டவராக நீங்கள் தலைவணங்குவீர்கள், மேலும் வார்த்தையாகிய தண்ணீரினாலும், பிரித்தெடுக்கும் தண்ணீரினாலும் கழுவப்பட்டு, முழுமையாக ஜீவனுள்ள தேவனுடைய

பிள்ளையாக மாறி, நீங்கள் அவரைச் சமாதானத்தில் ஆராதிப்பீர்கள். அதற்கு வெளியே, அது ஒரு பயங்கரமான காரியமாக இருக்கும், ஏனென்றால், "நீதிமானே இரட்சிக்கப்படுவது அரிதானால், பாவியும் துன்மார்க்கனும் எங்கே நிற்பான்?" நீங்கள் இந்தக் கதவை விட்டு வெளியேறுவதற்கு முன்பாகவே அது உங்களுக்கு நிகழக்கூடும்.

102 இந்த மதிய வேளையில் நீங்கள் அவர்மேல் விசுவாசம் வைத்து, அவரை உங்கள் தனிப்பட்ட இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்புரவாவீர்களா? நாம் ஜெபிப்பதற்கு முன்பு மீண்டும் ஒரு கை, இன்னும் சொல்லப் போனால், எத்தனை கைகள்? அதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள், அவரை ஏற்றுக்கொளுங்கள். சிறுவனே, தேவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக. அது நல்லது, ஒரு சிறுவன் தன் கையை உயர்த்தினான்.

103 "அவன் மிகவும் சிறியவன்" என்று நீங்கள் சொல்லலாம்.

104 ஓ, இல்லை, அவன் சிறியவன் அல்ல, இயேசு சொன்னார், "சிறுபிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருவதற்கு இடங்கொடுங்கள்."

105 ஆம், ஐயா, அன்பான மகனே, உன்னை வரவேற்கிறேன், உன் சிறிய இருதயம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதும், தேவன் உன்னை இரட்சிப்பாராக. அம்மா உன்னைச் சபைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய், ஞானஸ்நானம் பெற்று, கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்வாயாக. அல்லது சிறிய சாமுவேலைப்போல, உங்களுக்கு நினைவிருக்கும், உன்னை விட அதிக வயதானவன் அல்ல, அவன் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்பட்டான், அவன் கர்த்தருடைய சத்தத்தைக் கேட்டான், அது இஸ்ரவேலில் நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு கிடைத்த முதல் திறந்த தரிசனமாகும்.

106 வேறு யாராவது இப்போது ஜெபத்தில் நினைவுகூரப்பட விரும்புகிறீர்களா, இப்போதே? தேவன் இரக்கமாயிருப்பாராக. சகோதரி, தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. அங்கே பின்னால் உள்ள நீங்களும், தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. சிறுமியே, தேவன் உன்னை

ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரியே, உங்களையும் ஆசீர்வதிப்பாராக. வேறு யாராவது இப்போதே, நாம் ஜெபிக்கப் போகிறோம். நல்லது. நாம் நம் தலைகளைத் தாழ்த்தியிருக்கும் வேளையில், நம்முடைய சகோதரர், "நான் இருக்கும் வண்ணமாகவே" (Just As I Am) என்ற அந்தப் பாடலை மெதுவாக முணுமுணுப்பாரா, அல்லது வாசிப்பாரா என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன். இப்போது, அதுவே கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் நீங்கள் செய்யும் கெஞ்சலாகும்.

107 "சகோதரர் பிரன்ஹாம், அந்த விடிவெள்ளி நட்சத்திரம் இங்கே இருக்கிறது என்று நான் உறுதியாக நம்பலாமா?"

108 ஆம், அன்பான நண்பரே, "எங்கே இரண்டும் மூன்று பேரும் என் நாமத்தினாலே கூடியிருக்கிறார்களோ, அங்கே அவர்கள் நடுவிலே நான் இருப்பேன்." அதே அன்பானவர் இங்கே இருக்கிறார்.

109 இப்போது, நீங்கள் உங்கள் கைகளை உயர்த்தினீர்கள், உங்கள் கைகளை உயர்த்தாதவர்களாக இருந்தும் உயர்த்த வேண்டும் என்று

விசுவாசிக்கிற நீங்களும், இப்போது உங்கள் இருதயத்தில் இப்படிச் சொல்ல மாட்டீர்களா:

நான் இருக்கும் வண்ணமாகவே, கர்த்தாவே,
எந்தக் காரணமும் இல்லாமல்,

ஆனால் உமது இரத்தம் எனக்காகச்
சிந்தப்பட்டதால்,

நான் வாக்குறுதி அளிப்பதால், (என் கையை
உயர்த்தி,) நான் விசுவாசிக்கிறேன்,

ஓ தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவரே, நான்
வருகிறேன்! நான் வருகிறேன்!

நாம் ஜெபிக்கும்போது நீங்கள் அதைச்
செய்வீர்களா?

110 ஆண்டவரே, வேதம் தவறாததா
யிருக்கிறது என்று இயேசு சொன்ன உமது
நித்திய வார்த்தையில் நீர் சொல்லியிருக்கிறீர்,
"என் பிதா ஒருவனை முதலில் இழுத்துக்
கொள்ளாவிட்டால், ஒருவனும் என்னிடத்தில்
வரமாட்டான்." ஓ, பிதாவானவர் இன்று இங்கே
இருக்கிறார் என்று நினைப்பது எவ்வளவு

அழகாக இருக்கிறது! பரிசுத்த ஆவியானவர் இழுத்துக்கொள்ளுகிறார், மெய்யாகவே பல டஜன் கணக்கானவர்கள் தங்கள் கைகளை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் இழுத்துக்கொள்ளுகிறார். பிதாவாகிய தேவன், பாவத்தை மறந்துவிடும்படி தேவனுக்குப் பிரியமாக இருந்த, அவருடைய மகத்தான, முழுமையான பலியின் நினைவாக, தம்முடைய குமாரனுக்கு அன்புப் பரிசுகளை அளிக்கிறார்.

111 இயேசு அதையெல்லாம் செய்ய அவ்வளவு மனதுள்ளவராக இருந்தாரானால், பாவத்தைப் பற்றிய அனைத்தையும் மறக்க விரும்பும் அளவுக்குப் பிதாவின் இருதயம் மிகவும் உடைந்திருந்தது, இப்போது அவர் பாவியிடம் பேசி, "என் சிருஷ்டிப்பின் பிள்ளையே, இன்று உன்னை என் குமாரனிடம் வழிநடத்த நான் விரும்புகிறேன், அவர் உன்னை நித்திய ஜீவனுக்குள் வழிநடத்தும்படி உன்னை அவருடைய பாதுகாப்பில் வைக்க விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லுகிறார், அந்த மனந்திரும்பும் ஆணும், பெண்ணும், சிறுவனும், சிறுமியும், மற்றும் சிறு பிள்ளைகளும் கூட,

இப்போது விடிவெள்ளி நட்சத்திரம் சிலுவையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்த இடத்திற்கு வருவார்களாக, அங்கே, ஆழ்ந்த மனக் கசப்போடு, ஒவ்வொரு தடையையும் உடைத்து, சுயமெல்லாவற்றையும் தூக்கியெறிந்து, கர்த்த ராகிய இயேசுவுக்கு அந்த ஒரு உன்னதமான ஒப்புக்கொடுத்தலைச் செய்து, சாஸ்திரிகளைப் போலத் திரும்பிச் சென்று, ராஜா தங்கள் இருதயத்தில் பிறந்திருக்கிறார், இன்றிலிருந்து தங்கள் வாழ்க்கையை ஆளப்போகும் ராஜா பிறந்திருக்கிறார் என்ற செய்தியைக் கொண்டு வரத் தங்கள் வீடுகளுக்குச் செல்லும்போது அவர்கள் களிகூருவார்களாக. நாங்கள் உமக்குக் காத்திருக்கும்போது, பிதாவே, இதை அருளுவீராக. உமது குமாரனாகிய இயேசுவின் நாமத்தின் மூலமாக, இதைக் கேட்கிறோம். ஆமென்.

112 உங்கள் தலைகள் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில்:

...எந்தக் காரணமும் இல்லாமல்,

ஆனால் உமது இரத்தம் எனக்காகச்
சிந்தப்பட்டதால்,

நான் விசுவாசிப்பேன் என்று வாக்குறுதி
அளிப்பதால்,

ஓ தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவரே, நான்
வருகிறேன் !...

113 இப்போது நீங்கள் நிஜமாகவே
அவ்வாறு சொல்லுகிறீர்களா? அப்படியானால்,
நீங்கள் இப்போது எல்லாவற்றையும் அவருக்கு
ஒப்புக்கொடுக்கிறீர்கள் என்பதை உணர்த்தும்
கட்டடத்திலுள்ள ஒவ்வொரு நபரும், நாம்
மீண்டும் பாடும்போது உங்கள் கையை
உயர்த்துவீர்களா? நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக
இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி,
கர்த்தராகிய இயேசுவை நேசிக்கிற இங்கே
உள்ள யாராக இருந்தாலும் உங்கள் வலது
கையை உயர்த்துங்கள், இப்போதே நீங்கள்,
"என் முழு வாழ்க்கையையும் நான்
ஒப்புக்கொடுப்பேன். விடிவெள்ளி நட்சத்திரம்,
தேவனுடைய வெளிச்சம், என்னை என் நித்திய

இலக்கை நோக்கி வழிநடத்தட்டும்" என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

...ஏற்றுக்கொள்ளும்,

எவருடைய இரத்தம் ஜவ்வொரு கறையையும் சுத்திகரிக்க முடியுமோ, அவரிடத்திற்கு,

ஓ தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவரே, நான் வருகிறேன்! நான் வருகிறேன்!

114 எல்லோரும் இப்போது நாம் இதை முணுமுணுக்கும்போது. உங்களுக்குப் பக்கத்தில், வலது மற்றும் இடதுபுறத்தில், உங்களுக்கு முன்பாகவும் பின்பாகவும் அமர்ந்திருப்பவர்களிடம் நீங்கள் கைகுலுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், அந்த அழகான இசை வாசிக்கப்படும்போது, "ராஜ்யத்தின் சக குடிமகனே, தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. பரதேசியான அந்நியரே, தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. இன்று கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உன்னதங்களில் உங்களோடு அமர்ந்திருப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள். அவ்வளவுதான். உங்களுக்கு முன்பாகவும், பின்பாகவும், உங்கள் பக்கத்திலும்

உள்ள மெத்தடிஸ்ட், பாப்டிஸ்ட், லூத்தரன், பிரஸ்பிடேரியன், கத்தோலிக்கர், யூதர் என அனைவரிடமும் ஒன்றுசேர்ந்து, "ஆட்டுக்குட்டி யானவரின் சமூகத்தில் இங்கே உங்களோடு ஐக்கியம் கொள்வதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்" என்று சொல்லுங்கள்.

115 ஓ, இது ஆச்சரியமாக இல்லையா? எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது...? எத்தனை பேர் மிகவும் நன்றாக உணருகிறீர்கள்? ஏதோவொன்று வந்திருப்பதை உங்களால் உணர முடிகிறதா? அது அவர்தான், பரிசுத்த ஆவியானவர்.

